

KULTUR

NOTERT

DOBBELT OPP

Ny danse- og kunstbiennale i Bodø

Helgen 8.-11. september åpner en splitter ny biennale for visuell kunst og dansekunst i Bodø, som del av programmet til byens 200-årsjubileum. Åpningshelgen byr også på seminarer og debatt. Blant gjestene er dansekompaniet Carte Blanche, den norsk-japanske kunstnerduoen Heine Avdal/Yukiko Shinozaki, koreograf Kristin Ryg Helgebostad og klokkenist/komponist Laura Marie Rueslåtten. I en dialogutstilling settes Vesterålens sen-modernistiske maler Gunnar Tollesens (f. 1933) opp mot yngre nordnorske kunstnere som Olav Christopher Jenssen (f. 1954), Siri Austeen (f. 1961) og Johanne Hestvold (f. 1988). Utstillingen står til 13. november.



GRENSEGANG

Mer fra Sverige

Når tenkte du sist på det mulige ordspillet i «hakekors»? Altså hake og kors – kors på haken. Som seksåring? Nå har en tegning av dette ordspillet, et kristent kors på en hake, fremkalt opprørte reaksjoner og en ny svensk ytringsfrihetsdebatt. 29. august publiserte avisen Aftonbladet Pontus Lundkvist-tegningen av dette hakekors, med emneknaggen #mitthak-kors, en satirisk referanse til gruppen Mitt Kors, som bærer kors for å støtte verdens forfulgte kristne. Usmakelig, men morsomt, mener Karin Olsson, kommentator i Expressen.

GUTTEKLUBB AV UVISST KJØNN

Kultur er best i klynge

Trenger Oslos kulturliv flere aktører? Overhodet ikke, vil nok de fleste mene. Selvfølgelig! mener derimot noen av byens viktigste aktører. En salig røre av kommunale, statlige, filantropiske og rent ut kommersielle aktører (Sentralen med venner, biennaleforprosjektet Oslo pilot, arkitekturtriennale, Oslo Business Region, Norsk-amerikansk litteraturfestival, Nationaltheatret og ... Aftenposten?) går nå sammen om piloten The Big O. Der skal de selverklært «beste og mest nyskapende kulturentusiastene i Oslo» gjøre byen til en «ledende kulturby». Vi gleder oss særlig til paneldebatten om kritisk og gravende sportsjournalistikk, den kommer til å løfte kulturbyen mange hakk.

KOMMENTAR

Arkitekten reduseres til krydder når Obos skal koke sammen et svar på boligkrisen i Oslo, skriver Gaute Brochmann.



Og så krydrer vi med litt Snøhetta til slutt.»

Slik avsluttet Obos' mangeårige medarbeider og ferske toppsjef Daniel Siraj sin velkomsttale under Obos-konferansen 2016, tirsdag denne uken. Han hadde introdusert deltagerne, og på vegne av vertskapet besvarte han samtidig det spørsmålet som hele tilstelningen var viet, nemlig: «Hvor viktig er arkitekten når byen skal vokse?» Underforstått: like viktig som safran i en sultkatastrofe.

Obos' boligkonferanse er en årlig happening som kort oppsummert består i at de samme menneskene diskuterer den samme tematikken for det samme publikummet, uten at man hverken blir dummere eller klokere av det. Når Morgenbladet likevel tar turen, er det for det første fordi årets utgave hadde en spesifikk arkitekturvinkling. For det andre fordi sentrale aktører som Siraj i *live*-format kan komme til å si *litt* andre ting enn det de ble enige med PR-rådgiverne om på forhånd.

Boligbyggerne i dag trenger ikke å være innovative, eller engang gode, for å tjene penger.

Og utover kryddercommentaren kan hovedtalerne oppsummeres slik: Statssekretær Per-Willy Amundsen brukte tyve minutter på å liste opp alt regjeringen har gjort for å stagge boligangelen, uten å nevne ordene «arkitekt» eller «arkitektur» en eneste gang. Selvaag-sjef Baard Schumann brukte sin egen bolig som det første av en rekke skrekkeeksempler på den ekstreme økonomiske risikoen man løper ved å «slippe løs arkitektene». Og instituttleder Erling Dokk Holm ved Høyskolen Kristiania sitt hovedpoeng må sies å være at en god byplan kan leve godt med dårlige enkelthus, men gode enkelthus kan ikke redde en dårlig byplan.

Det var altså det store bildet og praktiske utfordringer som sto i fokus. Hvilket ikke er helt unaturlig. Selv en sommer med terror, amerikansk valgkamp og OL, kunne ikke stå i veien for at Oslos eskalerende boligpriser var en

vedvarende toppsak i norske medier.

Kostnaden for å bygge en kvadratmeter bolig er oppe i 80 000 kroner, mens helt vanlige bruktboliger kan gå for 140 000 kroner for 1x1 meter parkett. Det er en ekstrem situasjon. Og det å skaffe nok husrom, hindre at folk blir gjeldsslaver, bekjempe sosiale forskjeller og svare på tekniske og miljømessige utfordringer, er alle presserende utfordringer. Dette blir interessant nok ikke sett som oppgaver for arkitektene.

Nå tegner jo arkitekter selvsagt de fleste bolighusene som bygges i Oslo og

andre steder. Men de gjør det oftest som en underleverandør eller konsulent. Og jeg vet at mange arkitekter i møte med mange boligutviklere føler de ikke har stort de skulle sagt, hvilket de tilstedeværende på Obos-konferansen altså fikk grundig bekreftet.

«Hvor mye tid bruker du og dine kolleger i ledelsen av Obos på å drømme om at neste prosjekt blir et prisvinnende, publisert arkitektonisk mesterverk», ble Daniel Siraj spurt under den påfølgende paneldebatten. «Null», svarte Siraj kontant. Før han fortsatte med å si at de bruker *all* tid på at det skal bli gode prosjekter.



ILLUSTRASJON: KRISTIAN KROHG-SØRENSEN